I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2193/96

af 15. november 1996

om ændring af forordning (EØF) nr. 2131/93 om procedurer og betingelser for salg af korn fra interventionsorganerne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96 [2], særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Procedurerne og betingelserne for salg af korn fra interventionsorganerne blev fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 120/94 [4];

i medlemsstater uden søhavne belastes de bydendes bud på udliciteret korn af højere transportomkostninger; de højere omkostninger vanskeliggør korneksporten fra disse medlemsstater, hvilket medfører længere interventionsoplagring og større udgifter for EF-budgettet; der bør derfor åbnes mulighed for i visse tilfælde at finansiere de mere fordelagtige transportomkostninger mellem oplagringsstedet og det faktiske udgangssted for at gøre de bydendes bud sammenlignelige; artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2131/93 bør derfor tilpasses, hvad angår transportomkostningerne;

artikel 18 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for landbrugsprodukter [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1384/95 [6], indeholder almindelige bestemmelser om beviset for afslutning af toldformaliteterne ved overgang til frit forbrug; i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2131/93 er det fastsat, at sikkerheden svarende til forskellen mellem den betalte pris og den pris, der skal overholdes ved nyt salg på EF-markedet, kan frigives, hvis udførsel sker ad søvejen; samme bestemmelse er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 [7], senest ændret ved forordning (EF) nr. 95/96 [8], for betaling af den i forbindelse med en licitation fastsatte restitution for ikke at besvære størsteparten af EF-eksporten med et krav om, at der fremlægges bevis for ankomst til destination;

ved udførsel af interventionskorn gælder der den samme situation som ved udførsel af korn fra det frie marked; af hensyn til den ensartede og konsekvente anvendelse bør de samme bestemmelser derfor anvendes for betaling af restitutionen, men kun i de tilfælde hvor der anvendes en differentieret restitution svarende til forskellen mellem Schweiz og Liechtenstein på den ene side og destinationen »andre tredjelande eller når tilslagsmodtageren forudfastsætter den laveste almindelige restitution« på den anden side; forordning (EØF) nr. 2131/93 bør derfor ændres tilsvarende;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

[1] EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.
[2] EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.
[3] EFT nr. L 191 af 31. 7. 1993, s. 76.
[4] EFT nr. L 21 af 26. 1. 1994, s. 1.
[5] EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1.
[6] EFT nr. L 134 af 20. 6. 1995, s. 14.
[7] EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.
[8] EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2131/93 foretages følgende ændringer:

1. I artikel 7 indsættes som stk. 2a:

»2a. For medlemsstater uden søhavne kan det dog besluttes at fravige foregående stykke og fastsætte finansiering af de mest fordelagtige transportomkostninger mellem oplagringsstedet og det faktiske udgangssted.«

2. Som artikel 17a indsættes:

»*Artikel 17a*

Hvis:

— den restitution, der gælder den dag, hvor buddene indgives, differentieres udelukkende mellem Schweiz og Liechtenstein på den ene side og »andre tredjelande« på den anden side

— tilslagsmodtageren har forudfastsat den laveste almindelige restitution, som er forskellig fra den, der gælder for Schweiz og Liechtenstein

kræves der, uanset artikel 18 i forordning (EØF) nr. 3665/87, ikke noget bevis for afslutning af toldformaliteterne ved overgang til frit forbrug for betaling af restitution, såfremt den erhvervsdrivende fører bevis for, at mindst 1 500 tons kornprodukter har forladt Fællesskabets toldområde om bord på et fartøj, som er bestemt til søtransport.

Beviset føres ved anførelse af følgende påtegning, attesteret af den kompetente myndighed, på det kontroleksemplar, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3665/87, på det administrative enhedsdokument eller på det nationale dokument, der er bevis for udgang fra Fællesskabets toldområde:

Exportación de cereales por vía marítima; artículo 17 *bis* del Reglamento (CEE) nº 2131/93

Eksport af korn ad søvejen — Artikel 17a i forordning (EØF) nr. 2131/93

Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 2131/93 Artikel 17a

Η εξαγωγή των σιτηρών διά θαλασσίας οδού — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, άρθρο 17 α

Export of cereals by sea — Article 17a of Regulation (EEC) No 2131/93

Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) nº 2131/93, article 17 bis

Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 2131/93, articolo 17 bis

Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 2131/93, artikel 17 bis

Exportação de cereais por via marítima — Artigo 17ºA, Regulamento (CEE) nº 2131/93

Viljan vienti meriteitse — Asetus (ETY) N:o 2131/93 17a artikla

Export av spanmål sjövägen — artikel 17a i förordning (EEG) nr 2131/93.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. november 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen